

ನಿನ್ನಿಂದಲೆ

■ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಸುರಧೇನುಪುರ

ರಾಜ ಕೃಷ್ಣದೇವರಾಯರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳರಿಗೆ ಎರಡೂ ಕೈಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುವ ಘೋರ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸುವ ನಿಯಮವಿತ್ತು. ಹಾಗಾಗಿ ಕಳ್ಳತನಗಳು ಇಲ್ಲವೆ ಇಲ್ಲ ಎಂಬಷ್ಟು ವಿರಳವಾಗಿದ್ದವು. ಆದರೆ ರಾಜ್ಯದ ಗಡಿಭಾಗದ ವನದುರ್ಗ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂಗಣ್ಣ ಎಂಬಾತ ಕಳ್ಳತನವನ್ನೇ ಜೀವನೋಪಾಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ.

ಅವನ ಗೆಳೆಯ ನಿಂಗಣ್ಣ 'ಹತ್ತಾರು ಬಾರಿ ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಿದರೆ ಒಮ್ಮೆಯಾದರೂ ಸಿಕ್ಕಿ ಬೀಳುವೆ ಆಗ ನಿನ್ನೆರಡು ಕೈಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ, ಆಮೇಲೆ ನೀನು ಬದುಕಿದ್ದು ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ. ದೇವರು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಕೈಗಳನ್ನು ದುಡಿಯಲು ಬಳಸಿದರೆ ನಿನ್ನ ಜೀವನ ಸಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆ' ಎಂದು ಕಿವಿಮಾತು ಹೇಳಿದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಸಂಗಣ್ಣ 'ನಿನಗೆಲ್ಲೋ ಭ್ರಮೆ ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ದೈಹಿಕ ಶಕ್ತಿ ಮೇಲೆ ನನಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವಾಸವಿದೆ, ಈ ರಾಜ್ಯದವರು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಅನ್ಯ ರಾಜ್ಯದವರು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೂ ನಾನು ಸಿಕ್ಕಿ ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟಕ್ಕೂ ನಾನು ಒಂದಿಷ್ಟು ಪುರಾವೆ ಬಿಡದೆ ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡುವ ಚಾಲಾಕಿತನ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನಿನ್ನ ಕೆಲಸ ನೋಡಿಕೊ ಉಪದೇಶದ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಗೆಳೆಯ ಎನ್ನುವ ಸಣ್ಣ ಗೌರವವನ್ನು ತೋರದೆ ಮುಖಕ್ಕೆ ಹೊಡೆದ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದ .

ನಿಂಗಣ್ಣ 'ಕೇಡುಗಾಲಕ್ಕೆ ನಾಯಿ ಮೊಟ್ಟೆ ಇಡುವ ಹಾಗಿದೆ' ಇವನ ಮೊಂಡುತನ ಅಂತ ಮನದಲ್ಲಿಯೆ ಅಂದುಕೊಂಡು ಸುಮ್ಮನಾದ.

ಒಮ್ಮೆ ಆತನ ಹೆಂಡತಿ 'ನಾನು ಕಳ್ಳನ ಹೆಂಡತಿ ಅಂತ ತಿಳಿದು ನಿನ್ನೊಡನೆ ಇರಲಾರೆ' ಎಂದಳು.

ಆಗ ಸಂಗಣ್ಣ 'ನಿನ್ನಿಷ್ಟ' ಎಂದು ಆಕೆಯನ್ನು ಮನೆಯಿಂದ ಲಗುಬಗೆಯಿಂದಲೆ ಮಕ್ಕಳ ಸಮೇತ ತನ್ನ ಮಾವನವರ ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟ. ಮಾ ವ ನ ವ ರು

ವಿಧಿಲಿಖಿತ ಏನಿರುತ್ತದೋ ಅದು ಆಗಬೇಕು. ಗಂಡನನ್ನು ತೊರೆದು ಜೀವಿಸುವುದು ಶೋಭೆಯಲ್ಲ ಅಂತ ಮಗಳಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿ ಆಕೆಯನ್ನು ಎರಡು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪುನಃ ಸಂಗಣ್ಣನ ಮನೆ ಸೇರಿಸಿದ.

ಸಂಗಣ್ಣ ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷ ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಿಯೆ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸಿದ. ತನ್ನ ಚಾಲಾಕಿತನದ ಬಗ್ಗೆ ಆತ ಅಭಿಮಾನ ಹೊಂದಿದ್ದ. ಸಂಗಣ್ಣನಿಗೆ ವಯಸ್ಸು ನಲವತ್ತೈದು ಆಗುತ್ತಾ ಬಂತು. ತನ್ನ ಮೈಮೇಲೆಲ್ಲಾ ಗುಳ್ಳೆಗಳು ಆಗಲಾರಂಭಿಸಿದವು. ವಿಪರೀತ ಉರಿಗೆ ತತ್ತರಿಸಿ ಹೋದ. ಹೆಂಡತಿ ನೀಲಮ್ಮ ಪಕ್ಕದ ಊರಿನ ನಾಟಿ ವೈದ್ಯರಾದ ಹನುಮಯ್ಯನ ಬಳಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದಳು. ಆತ ಗೋಲಿ ಗಾತ್ರದ ಕರಿ ಗುಳಿಗೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿ ರಾತ್ರಿ ಊಟದ ನಂತರ ಬಿಸಿನೀರಿನಲ್ಲಿ ನುಂಗಿ ಮಲಗಬೇಕು ಅಂತ ಹೇಳಿಕಳುಹಿಸಿದ.

ಹೆಂಡತಿ ಹಣ ಕೊಡಲು ಮುಂದಾದಳು. ಆತ ಈ ವಿದ್ಯೆ ನನ್ನ ಪೂರ್ವಿಕರ ಬಳುವಳಿ ನಾನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದ. ಇಂತಹ ಮಹಾನುಭಾವರು ನಮ್ಮ ನಡುವೆ ಇದ್ದಾರೆಯೆ? ಎಂದು ಸಂಗಣ್ಣ ತನ್ನನ್ನೇ ತಾನು ಕೇಳಿಕೊಂಡ. ಗುಳ್ಳೆಗಳು ಗುಣಮುಖವಾದರೆ ಈತನಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದುಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಬಂದರು. ರಾತ್ರಿ ಗುಳಿಗೆ ನುಂಗಿ ಮಲಗಿದ ಸಂಗಣ್ಣ, ನಡುರಾತ್ರಿಯ ವೇಳೆಗೆ ಗುಳ್ಳೆಗಳು ಮಾಯವಾಗಿ ಉರಿ ಎಂಬುದು ಹೇಳ ಹೆಸರಿಲ್ಲದಂತೆ ಆಯಿತು. ಸೂರ್ಯೋದಯದ ನಂತರದ ಒಂದು ಗಂಟೆಗೆ ಎಚ್ಚರವಾದ. ಹನುಮಯ್ಯನ ಕರಾಮತ್ತಿಗೆ

ಮನಸೋತ. ಹನುಮಯ್ಯನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು 'ಸ್ವಾಮಿ ನೀವು ನೀಡಿದ ಒಂದೇ ಗುಳಿಗೆಯಿಂದ ನಾನು ಮೊದಲಿನಂತಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಖುಷಿಗೆ ಈ ನೂರು ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯಗಳ ತಾವುಗಳು ಒಪ್ಪಿಸ್ಕೋಬೇಕು' ಎಂದು ವಿನಂತಿಸಿದ.

ಹನುಮಯ್ಯ: ಸಂಗಣ್ಣ ನೀನು ಚಿಕ್ಕಿ ಪಡೆದು ಹೋದ ಮೇಲೆ ನನಗೆ ತಿಳಿಯಿತು ಇಂತಹ ಸಮೃದ್ಧ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಕಳ್ಳತನ ಅವಲಂಬಿಸಿರುವೆ. ಈ ರೋಗ ಸಾಮಾನ್ಯಕ್ಕೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವಂತದ್ದು ಅಲ್ಲ ನೀನು ಬದುಕಿರುವವರೆಗೂ ಈ ಗುಳಿಗೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿರಾತ್ರಿ ನುಂಗಿಯೆ ಮಲಗಬೇಕು. ನಿನಗೆ ಎಚ್ಚರವಾಗುವುದೇ ಸೂರ್ಯೋದಯವಾದ ನಂತರದ ಒಂದು ಗಂಟೆಗೆ.

ಸಂಗಣ್ಣ: ನನ್ನ ಕಳ್ಳತನದ ಬಾಗಿಲು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಮುಚ್ಚಿದಂತಾಯ್ತಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ ಮುಂದೇನು ಗತಿ ಎಂದು ಅವರ ಕಾಲಿಗೆ ಎರಗಿದನು.

ಹನುಮಯ್ಯ: ಹಗಲಿನ ವೇಳೆ ದುಡಿಯಲು ಇನ್ನು ಮುಂದಾದರೂ ರೂಢಿಸಿಕೊ ಎಂದು ಸಲಹೆ ನೀಡಿದರು.

ಸಂಗಣ್ಣ: ಈ ಮಹಾಮಾರಿ ನನಗೆ ವಕ್ಕರಿಸಲು ಕಾರಣವೇನು ಸ್ವಾಮಿ.

ಹನುಮಯ್ಯ: ಮೊದಲೆಲ್ಲ ಈ ಜನ್ಮದ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ತೀರಿಸಬೇಕು ಅಂತ ಹೇಳ್ತಾ ಇದ್ದು. ಇದು ಕಲಿಯುಗ ಪೂರ್ವಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಪಾಪದ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಬೆಲೆ ತೆರಬೇಕು ರೊಟ್ಟಿ ತಿರುವಿ ಹಾಕಿದ ಹಾಗೆ ಎಂದರು.

ಸಂಗಣ್ಣ: ಈ ಸತ್ಯ ನಿಮಗೆ ಹೇಗೆ ಸಿದ್ಧಿಸಿತು ಸ್ವಾಮಿ.

ಹನುಮಯ್ಯ: 'ನಿನ್ನಿಂದಲೆ' ಅಂತ ಹೇಳಿ ಸಂಗಣ್ಣನನ್ನ ಸಾಗಹಾಕಿದರು. ■

